

ORIGINAL ARTICLE

Determination quality of lifein patients with type II diabetes andpresentation a structural model

Marziey Shokohifar¹,
Hossein Falahzadeh²

¹ MSc Student in Biostatistics, ShahidSadoughi University of MedicaSciences, Yazd, Iran

² Corresponding Author : Associate Professor,Department Biostatistics and Epidemiology, ShahidSadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran.

(Received April 13 , 2013 ; Accepted August 5, 2014)

Abstract

Background and purpose: One of the important concepts in diabetic mellitus as a chronic disease is quality of life that it has extensive effects on social and individual performance.Due to the short-term and long- term effects and expensive costs of these diseases,the present study was carried out to determine the quality of life of these patients and finally was presented a structural model.

Material and Methods: This study was performed on250patients with type II diabetes in Yazd.it was used from the questionnaire of standard quality of life(QOLID)as the data collection tool that contains a total of34questions and8domains Role Limitation Due to Physical Health,Physical Endurance,General Healt,Treatment Satisfaction,Symptom Bothe,Financial Worries,Emotional/Mental Health,Diet Satisfaction . Data were analyzed by using from spss(16) and amos(21)softwares.

Results: in this study42ص,sof the patients were male and58ص,were female.Betweenquality of lifeandage groupsEducation,income and smoking,there was significant relationship($P<0.05$).According to the study, domains general health and physical endurance had the lowest mean.according to the result, diabetes in the domains on quality of life of diseases had the most influence.in structural model,Direct effect of endurance physically on general health,role limitation,mental healthand treatment satisfaction,was(0.69, 0.57, -0.29,0.19)respectively.Direct effect of general health and role limitations on Treatment Satisfaction was(0.30,-0.13) respectively.All of the direct effects were significant at the level of 0.05.Indirect effect physical endurance on treatment satisfaction was0.28that it was significant at the level of0.05.

Conclusion: Diabetes is a chronic disease that severely effects on the patient's quality of life.Every attempt in predicting structural models of quality of life play a meaningful role in the solution of patient's problems.

Keywords: quality of life, type II diabetes , structural model

J Mazandaran Univ Med Sci 2014; 24(116): 84-92 (Persian).

بررسی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو و ارائه یک مدل ساختاری

مرضیه شکوهی فر^۱

حسین فلاخ زاده^۲

چکیده

سابقه و هدف: یکی از مفاهیم بسیار مهم در دیابت نوع دو به عنوان یک بیماری مزمن کیفیت زندگی است که بر عملکرد فردی و اجتماعی اثرات گسترده‌ای دارد. با توجه به عوارض کوتاه مدت، بلند مدت و هزینه‌های بسیار زیاد این بیماری، مطالعه حاضر با هدف تعیین کیفیت زندگی این بیماران انجام شد و در نهایت یک مدل ساختاری ارائه گردید.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۲۵۰ بیمار دیابتی نوع دو در یزد انجام شد در این مطالعه از ابزار QOLID استفاده شد این ابزار شامل ۳۴ سوال و ۸ بعد محدودیت نقش ناشی از سلامت جسمانی، استقامت بدنی، سلامت عمومی، رضایت از درمان، علایم رنجوری، نگرانی‌های مالی، سلامت روانی و رضایت از رژیم غذایی می‌باشد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار (۱۶) SPSS و (۲۱) Amos تحلیل گردید.

یافته‌ها: در این مطالعه ۴۲ درصد از بیماران مرد و ۵۸ درصد زن بودند بین کیفیت زندگی با سطح تحصیلات، درآمد و مصرف سیگار با ($0/0.05 < p < 0/0.05$) ارتباط معنی داری وجود داشت بر طبق این مطالعه، حیطه‌های سلامت عمومی و استقامت بدنی کم ترین مقدار میانگین را داشتند. در نتیجه دیابت در این حیطه‌ها بیشتر بر کیفیت زندگی بیماران اثر می‌گذاشت. در مدل ساختاری، اثر مستقیم استقامت بدنی بر سلامت عمومی، محدودیت نقش، سلامت روان و رضایت از درمان به ترتیب برابر با ($0/0.69 < p < 0/0.57$) بود. اثر مستقیم سلامت عمومی و محدودیت نقش بر رضایت از درمان به ترتیب برابر با ($0/0.13 < p < 0/0.10$) شد. همه اثرات مستقیم در سطح $0/0.05$ معنی دار شدند. اثر غیرمستقیم استقامت بدنی بر رضایت از درمان برابر با $0/0.28 < p < 0/0.05$ شد که این اثر در سطح $0/0.05$ معنی دار شد.

استنتاج: دیابت بیماری مزمنی است که بر کیفیت زندگی بیماران به شدت تأثیر می‌گذارد. هر گونه تلاش در مدل‌های ساختاری پیش‌بینی کننده کیفیت زندگی، نقشی معنی‌داری در حل دشواری‌های این بیماران ایفا می‌کند.

واژه‌های کلیدی: کیفیت زندگی، دیابت نوع دو، مدل ساختاری

مقدمه

دیابت یک بیماری مزمن خطرناک است که از طریق ناهنجاری‌هایی در متابولیسم کربوهیدرات، پروتئین و چربی توصیف می‌شود دیابت دارای علایم متعددی است، ولی معمولی ترین علایم تفکیکی آن،

E-mail: hofaab@yahoo.com

مولف مسئول: حسین فلاخ زاده- یزد- دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

۲. دانشیار گروه آمار و اپیدمیولوژی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۵/۱۴ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۳/۲/۱۴

هدف اصلی درمان تنها برطرف کردن علایم و نشانه‌های فیزیکی، بیماری نیست بلکه باید بهبود کیفیت زندگی بیماران مد نظر باشد. برای دستیابی به این مهم باید به پیامدهای روان‌شناختی و روانی اجتماعی ناشی از بیماری نیز توجه کرد^(۷). مقوله کیفیت زندگی به این دلیل اهمیت دارد که در صورت نادیده گرفتن می‌تواند منجر به تا امیدی، نداشتن انگیزه برای هرگونه تلاش و کاهش فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و بهداشتی شده و در ابعاد عمیق تر بر توسعه اجتماعی- اقتصادی یک کشور تأثیر به گذارد^(۸). اندازه‌گیری مفهوم کیفیت زندگی و وضعیت سلامت در سیاست‌گزاری‌های بهداشتی و تعیین مقرنون به صرفه بودن روش‌های درمانی استفاده می‌شود^(۹). بدین دلیل که مفهوم کیفیت زندگی، سازه‌های چند بعدی است اغلب از ابزارهای متعددی برای تجزیه و تحلیل داده‌های کیفیت زندگی استفاده می‌شود که EFA و CFA را شامل می‌شود ولی امروزه SEM نوعی عمومی‌ترین و کامل‌تر از موارد قبلی است^(۱۰). در واقع با استفاده از (STRUCTURELEQUATION SEM MODEL) مدل می‌توان به تعیین جهت و شدت اثرهای پنهان بین متغیرها پرداخت^(۱۱). SEM یک روش آماری به نسبت جدید است و برای آزمودن مدل‌های نظری استفاده می‌شود و در طول سال‌ها به عنوان مدل ساختاری کوواریانس به کار گرفته شده است و به محقق در اندازه‌گیری سازه‌های نظری کمک می‌کند. مدل اندازه‌گیری، مدلی است که در آن، به چگونگی اندازه‌گیری سازه‌های تئوری کی پرداخته می‌شود و مدل تئوری کی مدلی است که در آن ارتباطهای فرض شده بین سازه‌ای نظری اندازه‌گیری می‌شود^(۱۲). SEM برای ارزشیابی یک مدل پیش‌بینی کننده کیفیت زندگی و تعیین اثرهای بین متغیرها که بر کیفیت زندگی مؤثر است، به کار می‌رود^(۱۴). بنابراین با استفاده از مدل ساختاری به طراحی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو پرداخته شد.

عدم تحمل گلوکز یا ازدیاد قند خون می‌باشد فرد مبتلا به دیابت، یا انسولین تولید نمی‌کند و یا به انسولین پاسخ نمی‌دهد در نتیجه از دیاد قند خون به وجود می‌آید و فرد مبتلا به عوارض کوتاه مدت و بلند مدت دیابت دچار می‌شود^(۱). شیوع دیابت در کشورهای در حال توسعه خاورمیانه نزدیک به اپیدمی و در حال افزایش است^(۲). دیابت نوع ۲ شایع‌ترین نوع دیابت می‌باشد و حدود ۹۵-۹۰ درصد تمام افراد مبتلا به دیابت در سراسر جهان از این نوع می‌باشند و در بزرگ‌سالان شایع است^(۳). کیفیت زندگی به عنوان درک و احساس افراد و گروه‌ها از این که نیازهای شان برآورده شده و فرصتی جهت دسترسی آن‌ها به آرزوها و خواسته‌هایشان از دست نرفته است، تعریف شده است. کیفیت زندگی یک عامل ذاتی چند بعدی است که ترکیبی از عوامل شناختی (رضایت) و احساسی (شادی) می‌باشد^(۴). امروزه در مراقبت پزشکی، کنترل بیماری‌های مزمن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، بهبودی در بیماری‌های مزمن غیر ممکن بوده ولی مرگ نیز قریب‌الوقوع نیست. لذا اهداف مراقبت درمانی، مطلوب نمودن کیفیت زندگی است، اگر اصلاح کیفیت زندگی هدف مهم در درمان طبی باشد باید به عنوان یک برآیند در تحقیقات درمانی در نظر گرفته شود^(۵). بین بیماری و کیفیت زندگی یک ارتباط متقابل وجود دارد و اختلالات جسمانی و وجود علایم جسمی اثر مستقیم روی تمام جنبه‌های کیفیت زندگی دارد طبق نظر انجمان دیابت آمریکا یکی از بیماری‌های مزمن که سبب بروز مشکلات جسمی روانی در افراد می‌گردد، دیابت شیرین است کیفیت زندگی منعکس کننده وضعیت بهداشتی بیمار و یک مفهوم ذهنی چند بعدی است (ابعادی از کیفیت زندگی عبارتند از: بعد فیزیکی، بعد احساسی، بعد عمومی و...). مطالعات نشان داده که مداخلات موجب بهبود کیفیت زندگی و کاهش میزان افسردگی و افزایش سطح عملکرد فعالیت روزانه افراد می‌شود^(۶). طی دو دهه گذشته، نتایج مطالعات نشان داده‌اند که

مواد و روش‌ها

استفاده از (۱۶) SPSS مورد مقایسه و تجزیه و تحلیل قرار گرفت و سپس روابط بین متغیرها در قالب مدل ساختاری که مدل علی است با استفاده از نرم افزار (۲۱) amos مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

میانگین و میانه سنی شرکت کنندگان به ترتیب برابر ۵۱/۴۲ و ۵۲ با انحراف معیار ۷/۰۳ سالمنی باشد. میانگین و میانه طول مدت ابتلا به بیماری دیابت ۶/۴ و ۷/۴ با انحراف معیار ۱۰/۵ نفر (درصد ۴۲) نفر از بیماران شرکت کننده مرد و (درصد ۵۸) ۱۴۵ نفر از آنها زن بودند. اکثریت بیماران متاهل بودند یعنی (درصد ۹۴/۸) ۲۳۷ نفر از بیماران مجرد و (درصد ۴/۴) ۱۱ نفر از بیماران بیوه بودند. ۹۳ درصد از بیماران، تحصیلات دیپلم به پایین داشتند.

جدول شماره ۱: توزیع سنی، جنسی، تأهل و میزان تحصیلات بیماران شرکت کننده (تعداد ۲۵۰ نفر)

تعداد (درصد)			
۱۰۵(۴۲)	مرد	جنت	
۱۴۵(۵۸)	زن		
۲(درصد ۰/۸)	مجرد		
۲۳۷(۵۹/۸)	متاهل	وضعیت ناهم	
۱۱(درصد ۴/۴)	بیوه		
۲۸(درصد ۱۱/۲)	بی سواد		
۱۰۰(درصد ۴۰)	ابتدایی		
۲۹(درصد ۱۱/۶)	زیردیپلم	میزان تحصیلات	
۷۷(درصد ۳۰/۸)	دیپلم و فوق دیپلم		
۱۶(درصد ۶/۴)	لیسانس و بالاتر		
۵۵(درصد ۲۲)	۳۵-۴۵		
۱۲۱(درصد ۴۸/۴)	۴۶-۵۵	سن	
۷۴(درصد ۲۹/۶)	۵۶-۶۵		

بین کیفیت زندگی با سطح تحصیلات، درآمد و وضعیت سیگار کشیدن با $p < 0.05$ ارتباط معنی‌داری وجود دارد. با افزایش سطح تحصیلات و درآمد، میانگین کیفیت زندگی بیماران دیابتی، افزایش می‌یابد ولی کسانی که که سیگار مصرف می‌کنند به مراتب کیفیت زندگی کمتری نسبت به افرادی که سیگار

پژوهش حاضر یک مطالعه تحلیلی است که بر روی ۲۵۰ بیمار دیابتی نوع دو انجام شد. افراد مبتلا به دیابت از بین بیماران مراجعه کننده به مرکز دیابت یزد به صورت تصادفی ساده، انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه QOLID بود که این پرسشنامه شامل دو بخش است. بخش اول مربوط به مشخصات دموگرافیکی مثل سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل، است. بخش دوم شامل ۳۴ سوال و ۸ بعد محدودیت نقش ناشی از سلامت جسمانی، استقامت بدنی، سلامت عمومی، رضایت از درمان، عالیم رنجوری، نگرانی‌های مالی، سلامت روانی و رضایت از رژیم غذایی می‌باشد، که کیفیت زندگی افراد را از جنبه‌های مختلف بررسی می‌کند. حیطه‌های این پرسشنامه از مجموع نمرات به دست آمده از هر حیطه، تقسیم بر ماکریم نمره هر حیطه، ضربدر ۱۰۰ و در نهایت این نمره تقسیم بر تعداد کل حیطه‌ها شد و نمره هر حیطه بدین ترتیب به دست آمد (۱۵). این پرسشنامه یکی از ابزارهای اختصاصی است که جهت سنجش کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع دو طراحی شده است. به دلیل ملاحظات اخلاقی، بیمارانی که حاضر به شرکت در مطالعه نبودند، از مطالعه خارج شدند. جهت شرکت فعال بیماران، اهمیت موضوع مورد مطالعه و اهداف آن به طور شفاف به افراد توضیح داده شد و به همه شرکت کنندگان اطمینان داده شد که اطلاعات به دست آمده، تنها جهت انجام پروژه تحقیقاتی جمع‌آوری شده است و کلیه اطلاعات، نزد محققان به صورت محترمانه محفوظ خواهد ماند. برای تعیین پایایی از آلفای کرونباخ و ضریب ICC استفاده شد، سپس داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آمار توصیفی (توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی آزمون (T، آزمون کای اسکوئر، دقیق فیشر، آنالیز واریانس یک طرفه) برای تعیین کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع دو و تأثیر متغیرهای مؤثر بر آن با

با (p<0.001) معنی دار شدند. در بررسی همبستگی مابین حیطه ها، بیشترین همبستگی بین حیطه های استقامت بدنی و سلامت عمومی است. بعد استقامت بدنی بیشترین همبستگی و بعد نگرانی های مالی کمترین همبستگی را با کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع دو داشتند. طبق جدول شماره ۴ دو بعد استقامت بدنی و سلامت عمومی بیشترین همبستگی را با کیفیت زندگی این بیماران داشتند. بر اساس مدل ساختاری ارائه شده در تصویر شماره ۱، اثر مستقیم رژیم غذایی بر سلامت روانی، اثر مستقیم علایم رنجوری بر محدودیت نقش و رضایت از درمان به ترتیب برابر با ۰/۲۷ و -۰/۲۳ شد. اثر مستقیم استقامت بدنی بر سلامت عمومی، محدودیت نقش، سلامت روان و رضایت از درمان به ترتیب برابر با (۰/۶۹، ۰/۵۷، ۰/۲۹ و ۰/۱۹) بود. اثر مستقیم سلامت عمومی و محدودیت نقش بر رضایت از درمان به ترتیب برابر ۰/۳۰ و ۰/۱۳ شد. همه اثرات مستقیم در سطح ۰/۰۵ معنی دار شدند. اثر غیر مستقیم

صرف نمی کنند، دارند. جدول شماره ۲ میانگین کیفیت زندگی بر حسب تحصیلات، درآمد و صرف سیگار را نشان می دهد. بین نمره کیفیت زندگی در جنسیت های متفاوت، تفاوت معنی داری وجود ندارد. کمترین نمره، بیشترین نمره، میانگین و انحراف استاندارد به تفکیک هر حیطه و نمره کل کیفیت زندگی در جدول شماره ۳ آمده است.

همان طور که ملاحظه می کنید سلامت عمومی و استقامت بدنی، کمترین میانگین را دارا هستند. نمره میانگین کیفیت زندگی بیماران دیابتی نوع دو هم برابر با ۵۸/۶۱ شده است. پس از بررسی حیطه های کیفیت زندگی، محقق به بررسی، ماتریس همبستگی بین سازه های مدل پرداخت. این جدول نشان دهنده توافق درونی این ابزار است. ماتریس همبستگی بین سازه های این ابزار نشان داد که همه ضرایب همبستگی بین ابعاد پرسشنامه QOLID به جز در سه مورد که در سطح کوچک تر از ۰/۰۵ معنی دار شدن و بقیه همبستگی ها

جدول شماره ۲: میانگین امتیازات کیفیت زندگی بر حسب تحصیلات، درآمد و صرف سیگار در مراجعه کنندگان به مرکز تحقیقات دیابت یزد

		میانگین کیفیت زندگی	انحراف معیار	سطح معنی داری	تعداد	
۰/۰۰	۸/۷	۵۴/۰۲		۲۸		میزان تحصیلات
	۹/۱	۵۷/۲۲		۱۲۹		بی ساد
	۷/۶	۶۰/۳۰		۷۷		زیر دیپلم
	۹/۴	۶۲/۱۳		۱۶		دیپلم و فوق دیپلم
۰/۰۰	۶/۷	۵۱/۴		۲۹		لیسانس و بالاتر
	۹/۵	۵۷/۷		۱۳۶	۵۰۰۰۰-۱۰۰۰۰	درآمد
	۸/۴	۶۲/۱		۸۵	بالای یک میلیون تومان	
	۹/۱	۴۸/۲		۳۱	بلی	وضعیت سیگار کشیدن
	۹/۵	۵۸/۸		۲۱۹	خیر	

جدول شماره ۳: کمترین، بیشترین، میانگین و انحراف استاندارد هر حیطه و نمره کل پرسشنامه QOLID

انحراف استاندارد	میانگین	بیشترین نمره	کمترین نمره	انحراف	ابعاد
۱۷/۵۱	۶۴/۶۸	۱۰۰	۳۶/۶	محرومیت نقش ناشی از سلامت جسمانی	
۱۵/۹۴	۵۸/۱۷	۱۰۰	۲۳/۳	استقامت بدنی	
۱۴/۰۵	۵۰/۸	۹۳/۳۳	۲۰	سلامت عمومی	
۱۳/۳	۶۹/۷	۱۰۰	۳۰	رضایت از درمان	
۱۵/۵۹	۶۲/۱	۱۰۰	۳۳	علایم رنجوری	
۱۱/۶۸	۴۵/۸	۷۸/۹۵	۲۱	نگرانی مالی	
۱۳/۲۷	۶۸/۲۵	۹۶	۲۰	سلامت روانی	
۱۲/۷۵	۶۲/۸۲	۹۳/۳	۲۰	رضایت از رژیم غذایی	
۹/۴۷	۵۸/۶۱	۷۸/۱۹	۳۵/۸	کیفیت زندگی	

جدول شماره ۴: ضرایب توازنی پرسشنامه QOLID

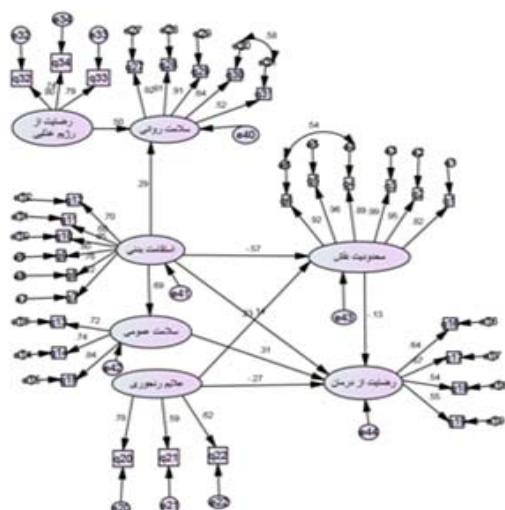
حیله ها	سلامت جسمی	نقش ناشی از سلامت عمومی	استقامت بدنی	سلامت عمومی	رضایت از درمان	علائم رنجوری	نگرانی های مالی	رضایت از درجه غذایی	کیفیت زندگی	حدودیت نقش ناشی از سلامت جسمی
رضایت از دژیم غذایی	۱									۱
سلامت روانی										۰/۵۸۷**
نگرانی های مالی										۰/۴۷۸**
رضایت از درمان										۰/۴۴۳**
علائم رنجوری										۰/۳۸۸**
نگرانی های مالی										۰/۳۷۳**
علائم رنجوری										۰/۳۲۱**
نگرانی های مالی										۰/۳۵۶**
رضایت از درجه غذایی										۰/۳۷۳**
کیفیت زندگی										۰/۳۲۸**

۰/۰۵P – value <*

۰/۰۰۱ p- value <**

شاخص برازش افزایشی (IFI) Incremental Fit Index برابر ۰/۹۷، شاخص برازش تطبیقی Comparative Fit Index (CFI) برابر ۰/۹۷ شد که برای برازش مدل Parsimony مطلوب تلقی شدند. شاخص نسبت اقتصاد PRATIO(Ratio) که نسبت پارامتر های ثابت را به پارامترهای آزاد مورد بررسی قرار می دهد نیز باید بیشتر از ۰/۵ باشد که در این مطالعه برابر ۰/۹ شد. که برای برازش مدل مناسب بود. در نهایت، ریشه میانگین Root Mean Square Error (RMSEA) of Approximation باشد که در مدل حاضر ۰/۰۵ به دست آمد که بسیار مطلوب تلقی شد.

علایم رنجوری بر رضایت از درمان برابر با ۰/۰۳ شد. اثر غیر مستقیم استقامت بدنی بر رضایت از درمان برابر با ۰/۲۸ شد که این اثر در سطح ۰/۰۵ معنی دار شد. بررسی شاخص های برازش مدل در تحلیل اولیه مقیاس نشان داد که برخی از شاخص ها، تفاوت اندکی با معیارهای مطلوب برازش مدل داشت که پس از انجام اصلاح مدل و برقراری کوواریانس بین برخی از متغیرهای خطا (تصویر شماره ۱) شاخص های برازش به معیار های مطلوب برازش مدل رسیدند (جدول شماره ۵). همانطور که ملاحظه می شود مقدار χ^2/DF معنی دار شد در صورتی که این مقدار در مدل دارای برازش مطلوب بایستی غیر معنی دار باشد (۱۶). با این وجود، مقدار خی دو معمولا در نمونه های با حجم بالا، بسیار بالا و معنی دار می شود، به همین دلیل شاخص خوبی برای تعیین برازش مدل نیست. در این موقع بهتر است شاخص χ^2/DF که نسبتی از خی دو به درجه آزادی مدل است را مورد بررسی قرار دهیم. برای این شاخص مقادیر ۱ الی ۵ به منظور برازش مدل مناسب می باشد (۱۵) که در مدل حاضر این مقدار برابر ۲/۷ شد (جدول شماره ۵). شاخص های نیکویی برازش (Goodness of Fit Index، GFI) برابر با ۰/۹۱، شاخص برازش هنجار شده (Normal Fit Index، NFI) برابر ۰/۹۸، شاخص برازش نسبی (Relative Fit Index، RFI) برابر ۰/۹۸

تصویر شماره ۱: مدل کلی از همه ابعاد پرسشنامه QOLID

جدول شماره ۵: شاخص‌های برآش مدل کلی بین ابعاد پرسشنامه QOLID

X ²	X ² /DF	GFI	AGFI	RMR	NFI	RFI	IFI	CFI	PRATIO	RMSEA
۱۰۸۲/۷۴	۲/۷۴	۹۱/۰	۹/۰	.۴/۰	۹۸/۰	۹۸/۰	۹۷/۰	۹۷/۰	۹/۰	.۴/۰

بحث

بوده است که در مقایسه با مطالعه باقیانی مقدم در یزد بیش تر بوده است(۲۳). نتیجه این بررسی نشان داد که بین سن و سطح تحصیلات، وضعیت سیگار کشیدن و درآمد ارتباط معنی داری وجود داشت اما در مطالعه باقیان مقدم در یزد بین سطح تحصیلات و کیفیت زندگی ارتباط معنی داری وجود نداشت(۲۳). ولی با نتایج مطالعه هماهنگ بود(۱۹). در مطالعه باقیان مقدم هم بین سیگار کشیدن و کیفیت زندگی بیماران دیابتی، ارتباط معناداری وجود داشت(۲۳). پژوهش قابل مقایسه‌ای در زمینه با درآمد بیماران وجود نداشت. این مطالعه با هدف دیگری که ارائه یک مدل برای پیشگویی کیفیت زندگی در بیماران مبتلا به دیابت نوع دو بود، انجام شد و مناسب‌ترین مدل برآش شده در تبیین رضایت از درمان و کاهش محدودیت‌های نقش و در نتیجه کیفیت زندگی افراد ارایه شد. همان طور که ملاحظه شد استقامت بدنی و سلامت عمومی تأثیر خیلی زیادی در کیفیت زندگی بیماران مبتلا به دیابت نوع دو دارد که این نشان دهنده این است که افرادی که رژیم غذایی بهتری دارند از سلامت روان بهتری برخوردار هستند، هم چنین بیمارانی که استقامت بدنی بیشتری دارند سلامت عمومی، سلامت روان و رضایت از درمان بیش تر و محدودیت نقش ناشی از سلامت جسمانی کم تری دارند. افرادی هم که عالیم رنجوری بیش تری داشته باشند رضایت از درمان کم تر و محدودیت نقش بیش تری دارند و در نهایت افرادی که رضایت از درمان بیش تری داشته باشند، محدودیت نقش ناشی از سلامت جسمانی کم تری دارند. طبق یافته‌های این تحقیق می‌توان در طراحی مبتنی بر مدل و تمرکز بر سازه‌های پیشگویی کننده سلامت جسمانی و کیفیت زندگی، مداخله‌های مؤثرتری را طراحی کرد و به تدوین راهکارهای تداخلی در بالینی یا هدایت تحقیق اقدام کرد

لازم‌هه کنترل دیابت خود مدیریتی بیماران است، که کوششی است در تمام عمر برای نگهداری کیفیت زندگی برنامه‌های درمانی که اصولاً موجب اصلاح کیفیت زندگی می‌شود یا استراتژی‌هایی که کیفیت زندگی بیماران را افزایش می‌دهد ممکن است مورد قبول بیماران قرار گیرد و وضعیت متابولیسم آن ها را اصلاح نماید(۱۷، ۱۸). اگر یکی از هدف‌های مراقبت بهداشتی اصلاح کیفیت زندگی باشد، در آن صورت لازم است که مشخص شود چگونه دیابت بر کیفیت زندگی بیماران اثر می‌گذارد(۱۹). در گیری مداوم با بیماری و محدودیت‌هایی که بیماری دیابت برای بیماران ایجاد می‌کند احساس منفی و عدم رضایت از زندگی و در نتیجه پایین آمدن کیفیت زندگی را در بیماران موجب می‌شود. هم‌چنین رعایت مداوم رژیم‌های تعذیبه‌ای و دارویی احساس عدم کفایت و استقلال را در بیماران ایجاد می‌کند که همین مساله بر کیفیت زندگی بیماران تاثیر گذار خواهد بود(۲۰). به علاوه ماهیت مزمن درمان‌های خسته کننده و عوارض ناتوان‌ساز و تهدید کننده دیابت ابعاد جسمی، روحی-روانی، اجتماعی و به عبارتی کیفیت زندگی فرد مبتلا را تحت تأثیر قرار می‌دهد(۲۱). هم‌چنین این بیماران به طور شایع دچار احساس شکست و نالمیدی به دلیل جدال با بیماری و برنامه ریزی درمان آن گردیده‌اند و احساس خوب بودن روحی و اجتماعی آن‌ها تحت تأثیر قرار می‌گیرد و بسیاری از آن‌ها، احساسات ترس، گناه و خشم در ارتباط با بیماری گزارش می‌نمایند(۲۲) این مطالعه اطلاعات کیفیت زندگی و چگونگی دستیابی به آن، توسط بیماران دیابتی را مورد توجه قرار می‌دهد. نتایج این بررسی نشان داد که کیفیت زندگی بیماران مورد پژوهش متوسط است، به طوری که میانگین امتیازات کسب شده توسط آن‌ها ۱۰۰/۶۱ از ۱۵۸/۶۱

سپاسگزاری

از تمامی کارکنان دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد و کارکنان مرکز دیابت یزد، کمال تشکر و قدردانی را دارم.

بدینه است با افزایش تعداد نمونه و دخالت سازهای دیگر در طراحی مدل طرح شده، می‌توان از دیدگاهی دیگر به بررسی کیفیت زندگی بیماران مبتلا به دیابت پرداخت.

References

1. Baghiani moghadam Mh, afkhami ardekani M, mazlomi s,saeedi zadeh m. quality of life in diabetes type ii patients in yazd. journal of shahid sadoughi university of medical sciences and health services; 14(4): 49-54 . [persian]
2. koha ta, farid sm. saudi arabia family health survey 1996: principal report. riyadh: ministry of health 2000; 2000.
3. king h. who and the international diabetes federation: regional partners.Bull World Health Organ. 1999; 77(12):954.
4. Karlsson I, Berglin E, Larsson PA. Sense of coherence: quality of life before and after coronary artery bypass surgery--alongitudinal study.J Advnurs. 2000; 31(6): 1383-1392.
5. deyo ra. the quality of life and research and care. ann intern med .1991; 114(8):695–697.
6. Cummins R.A. Objective and subjective quality of life: an integrative model.Social Indicators Research. 2000; 52: 55-72 .
7. Lloyd CE, Orchard TJ. Physical and psychological well-being in adults with type 1 diabetes. Diabetes Res Clin Pract.1999; 44(1): 9-19.
8. Bradley C, Gamsu DS. Guidelines for encouraging psychological well-being: report of a working Group of the world Health Organization Regional office for Europe and International Diabetes Federation European Region St Vincent Declaration Action programme for Diabetes. Diabet Med.1994; 11(5): 510-516.
9. Gutteling JJ, Duivenvoorden HJ, Busschbach JJ, de Man RA, Darlington AS. psychological determinants of health-related quality of life in patients with chronic liver disease. psychosomatics. 2010; 51(2): 157-165.
10. ghanbari a , farmanbar r , ghanaii f .quality of life inpatients withhepatitis c.comparison withnormal subjectsand providingastructural model . journalof medicalresearch/university ofshahed 2010 ; 18 (90) :41-50.
11. Yum LS, etal . Structural Equation Modeling. A Multidisciplinary Journal. 2005; 2(3):435-453.
12. Oort FJ, Visser MR, sprangers Ma. . An application of structural equation modeling to detect response shifts and true change in quality of life data from cancer patients and undergoing invasive surgery . Qual Life Res. 2005;14(3): 599-609.
13. Munro Bh. statistical methods for health care research . philadelpia : lippincott williams & wilkins : a wotters kluwer co 2005.
14. Han ks, Lee SJ , Park ES, Park YJ, Cheol KH. Structural model for quality of life of patients with chronic cardiovascular disease in korea. Nurs res 2005; 54(2): 85-96.
15. Nagpal J, Kumar A , Kakar S , Bhartia A , The Development of ‘Quality of Life Instrument for Indian Diabetes Patients

- (QOLID) :a Validation and reliability Study in Middle and Higher Income groups ,J Assoc Physicians India2010 :58 : 295-304.
16. Ghasemi v. Structural equation modeling using Amos Graphics in social research. 1rd ed.isfahan: jameshenasan; 2010. [persian]
17. Wu SY, Sainfort F, Tomar RH, Tollios JL, Fryback DG, Klein R and et al: Development and applicationof a model to estimate the impact of type 1 diabeteson health-related quality of life. Diabetes Care1998; 21(5): 725- 731.
18. Jacobson AM, Samson JA, Groot M. The evaluation of two measures of QOL in patients with type 1 and type two diabetes. Diabetes Care. 1994; 17(4): 264- 274.
19. Ensaf S,Gavad A. Quality of life In Saudis with diabetes. Saudi Journal of Disability Rehabil. 2002; 8(3): 163-168.
20. Faro B. The effect of diabetes on adolescents' quality of life. Pediatr Nurs. 1999; 25(3): 247-253, 286.
21. Jahanlou AS, Ghofranipour F, Sobhani A, Kimmiagar M, Vafaei M. Evaluating curvilinear hypothesis in quality of life and glycemic control in diabetic patients. Journal of Arak University of Medical Sciences .2008;11(2):27-33.
22. Polonsky WH. Emotional and quality-of-life aspects of diabetes management. curr Diab Rep 2002; 2(2): 153-159.